

Venkovan v Praze

Venkovan přijede po mnoha letech ke známým do Prahy. Ale místo na Žižkov došel k Národnímu muzeu, kde visí přes celé průčelí velká ukrajinská vlajka. U stánku s občerstvením mu prodávající ukrajinsko-česky sdělí, že ruská zmrzlina se teď jmenuje ukrajinská, což potvrzuje i nápis na obalu.

Jde dál a nastoupí do tramvaje, kde sedí několik ukrajinských rodin i s kočárky. Na další stanici přistoupí hlučná ukrajinská omladina.

Venkovan vystupuje. Vidí Vltavu, za sebou Národní divadlo. Ptá se starší ženy na cestu, ale ta mu řekne: "Něpanimáju."

Zastaví strážníka a ptá se, kudy na Koněvovu třídu.

Strážník česky odpoví: "Ta se teď jmenuje Ukrajinská a ne Koněvova."

"A jak se dostanu na třídu Rudé armády?" vyptává se vesničan dál.

"Třída Rudé armády se nyní jmenuje třída Vlasovců," opravuje strážník.

Nakonec se vesničan zeptá, kudy se dostane na náměstí Osvoboditelů. Strážník vysvětluje, že náměstí Osvoboditelů se dnes jmenuje náměstí Ukrajinských hrdinů.

Vesničan poděkuje, ale místo aby odešel, opře se o zábradlí a upřeně hledí na Vltavu.

"Poslyšte, copak vám moje vysvětlení nebylo dost jasné?" ptá se strážník.

"Ale jo, bylo. Chtěl jsem se jenom podívat, jak je vody v Dněpru."

